

Op weg

Gevoel

Inge Laan

Ik stel graag vragen, want ik wil veel leren en mij blijven ontwikkelen. Het is misschien raar, maar ook over het gevoel heb ik eindeloos veel vragen. Want waar voel ik eigenlijk mee? Zit het in mijn vingers of is het de emotie achter het zintuiglijk waarnemen zoals zien, ruiken (heel essentieel!), horen of proeven? En voel ik met mijn hart of heb ik daar mijn verstand bij nodig?

Ik dacht: ik ga het maar eens opzoeken en wat blijkt? Het gevoel blijkt vijf keer omschreven te zijn door Van Dale! Tja, nu wordt het lastig. Het gevoel is namelijk zowel het vermogen om te voelen, dus het vermogen om met de tastzin indrukken te ontvangen, als datgene wat men voelt, het besef (muzikaal gevoel), de gezindheid en het gemoed. Ik heb daar wel even over doorgedacht en kwam tot het volgende.

Het vermogen om te voelen is dus iets wat wij kunnen. Daarmee weet ik dat het ons door God gegeven is en waar wij Hem dankbaar voor kunnen zijn. Maar dat wordt natuurlijk niet bedoeld met een goed gevoel hebben. Het gaat om een goed gemoed, het innerlijke van de mens. Maar zegt Van Dale, dat is iets wat je moet voelen en weet u wat Van Dale zegt dat voelen is? Dat is merken, bemerken, beseffen in de zin van: voel je wel, oftewel begrijp je wel...?

En dat vind ik nu het bijzondere: of je gemoed, je innerlijke mens (die zondig is), goed voelt, heb je blijkbaar je verstand nodig. Verstand en gevoel is dus niet van elkaar los te koppelen. Want bemerken en begrijpen kun je niet op je gevoel. God geeft gelukkig wijsheid vanuit zijn Woord en Geest in je verstand voor je gevoel. Wij kunnen ook nooit alleen vanuit ons gevoel keuzes maken, want mijn gevoel is gevoelig voor mijn zondige aard en dat geeft geen goed gevoel, als u voelt wat ik bedoel...

*Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid (=helderheid),
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.*

Liedboek 328: 2